

Sant Jordi 2007

Ceip Busquets i Punset

SUMARI

	EDITORIAL	2
P3 A	EI DRAC	3
P3 B	EL DRAC	5
P4 A	SANT JORDI I LA PRIMAVERA	7
P4 B	SANT JORDI I LA PRIMAVERA	9
P5 A	TOTS AMICS	11
P5 B	EL COCODRIL LLUITA A LA SELVA	13
1r A	SPIRIT I LA SEVA AMIGA	15
1r B	LA SERP DEL BOSC	17
2n A	UN VIATGE PER MAR	19
2n B	LA FESTA TRADICIONAL DEL AMOR	21
3r A	DEL SÀHARA A CATALUNYA	23
3r B	ELS NENS I EL BLAUET	25
4t A	L'APROFITAMENT DE L'AIGUA	27
4t B	EN PAU I LA SIRENA	29
5è A	LA GOTA QUE VA ANAR A BUSCAR MARIT	31
5è B	AUCA: DUES GOTES VIATGERES	33
6è A	LAS GOTAS AVENTURERAS	35
6è B	LA TERRA ESTÀ MALALTA	37
A.A	UNA AVENTURA AL BUSQUETS I PUNSET	39
	CONTES I LLIBRES	41

EDITORIAL

Hola, sóc la revista!

Com cada any quan arriba el bon temps, la festa i Sant Jordi, també arribo jo!

M'agrada anar recollint el que escriuen i creen els nens i nenes i després posar-vos-ho a les mans.

Com podreu comprovar, molts dels dibuixos i textos aquest any us parlen de l'aigua; això no és casual. Sembla que tothom està preocupat i els mitjans de comunicació ens alerten de que tenim un gran problema a la Terra: Hi ha escassetat d'aigua! I l'escola se n'ha fet resó; han reflexionat, han parlat, han escrit, han dibuixat....

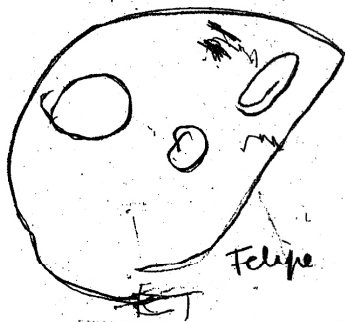
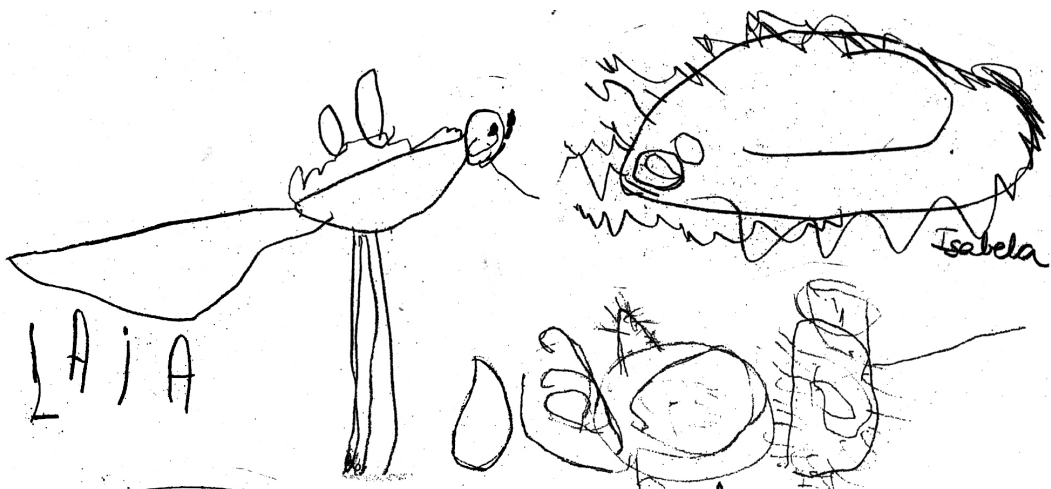
Però ara ens toca a tots reflexionar també, tenir una actitud responsable i actuar. Per petita que sigui la nostra col·laboració estalviant aigua, entre tots podem fer molt. Recordeu una dita popular, que diu "de mica en mica s'omple la pica".....

I, per ara, res més. Passeu-vos-ho bé amb tot el que els nens i nenes han escrit als meus fulls.

La revista de l'escola.

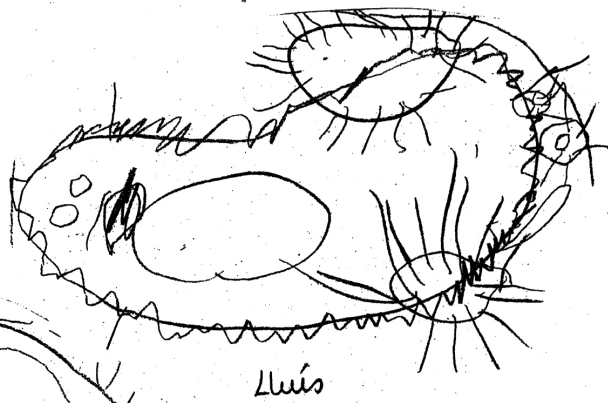
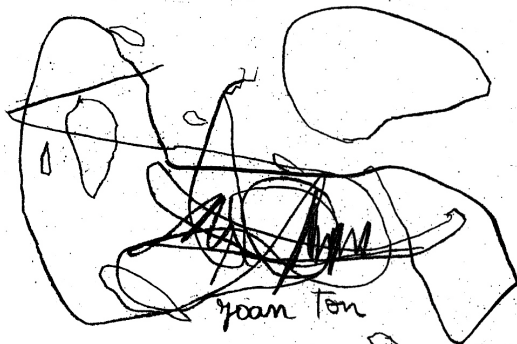
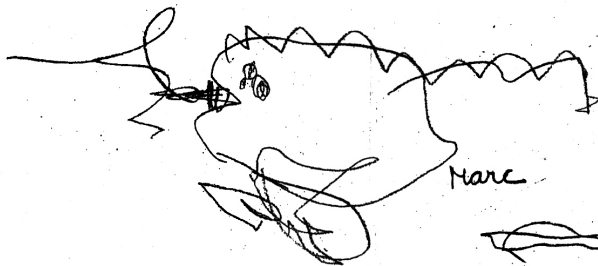
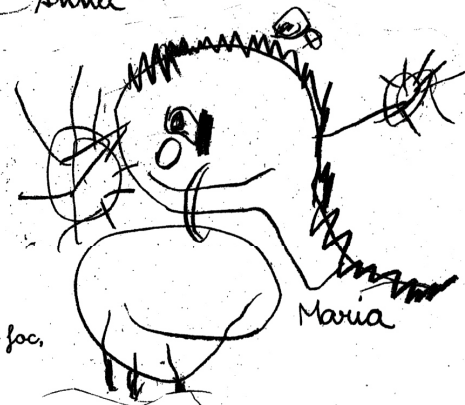
Abans, per tenir aigua, calia obrir l'aixeta; ara, per poder continuar tenint-ne, cal tancar-la.

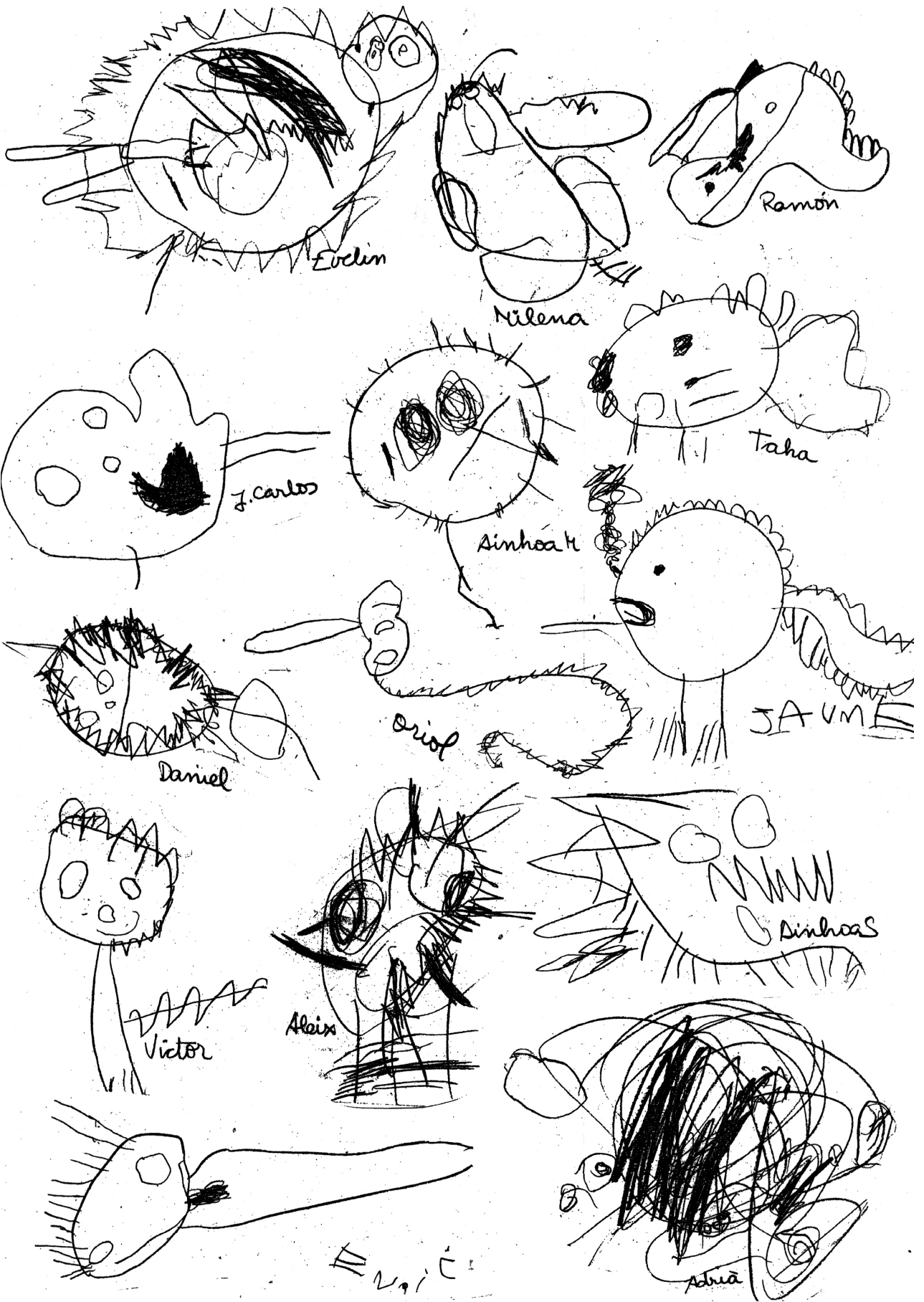
El drac és gran,
té 2 ales per volar
i una cua molt llarga.

Per la boca treu el foc
i el fum pel nas.

A la gent ajuda quan no té foc,
perquè és un drac molt bo.

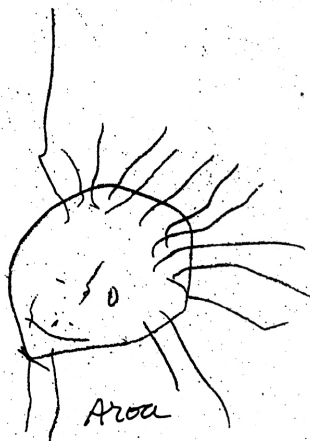
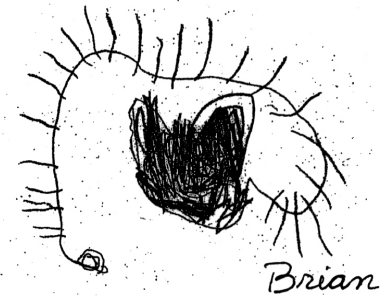
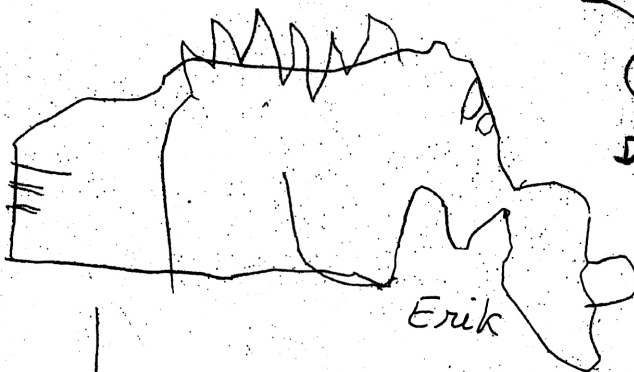
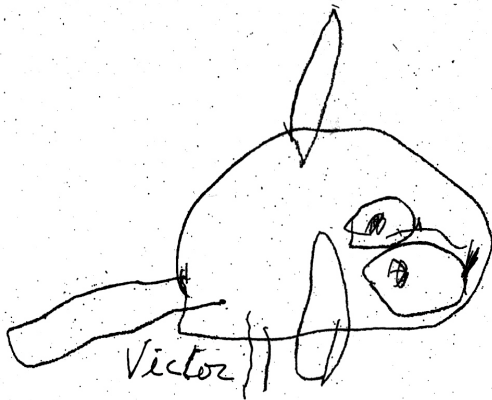

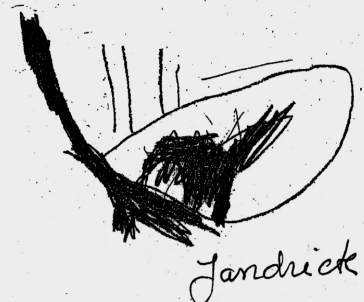
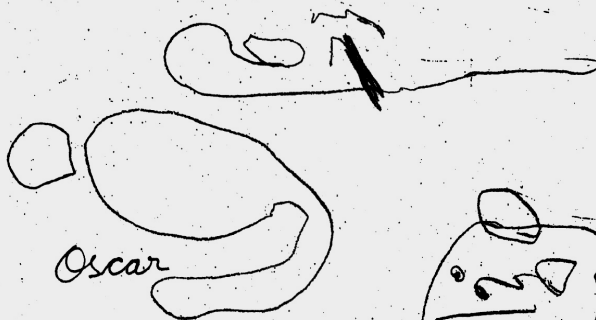
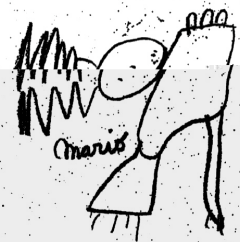
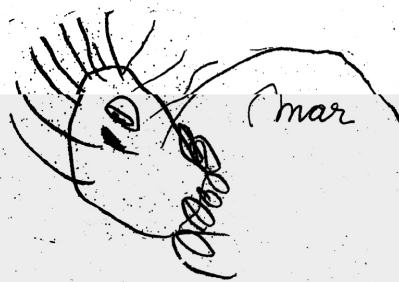
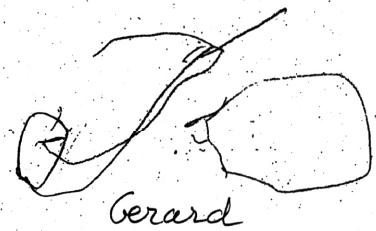

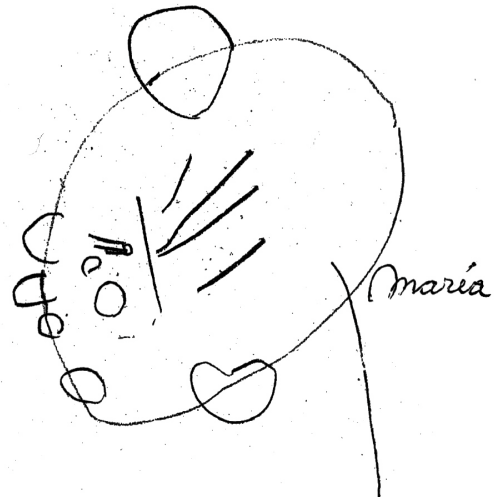
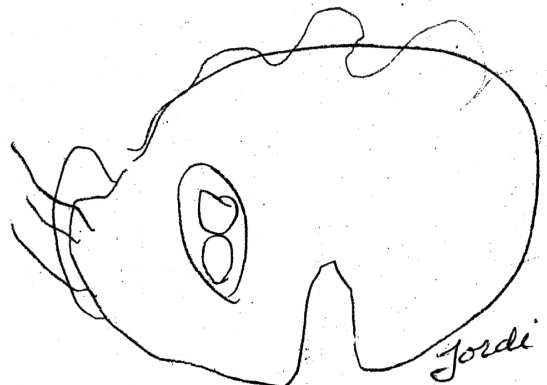
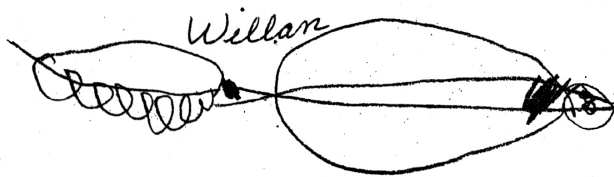
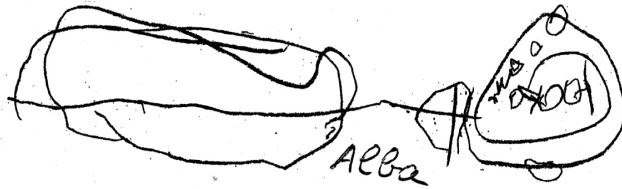
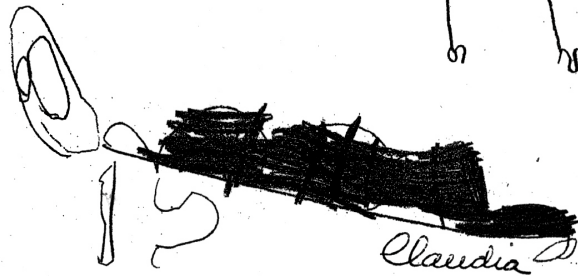
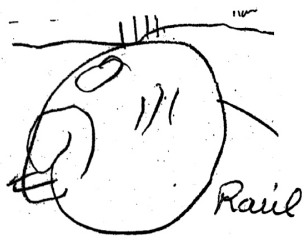
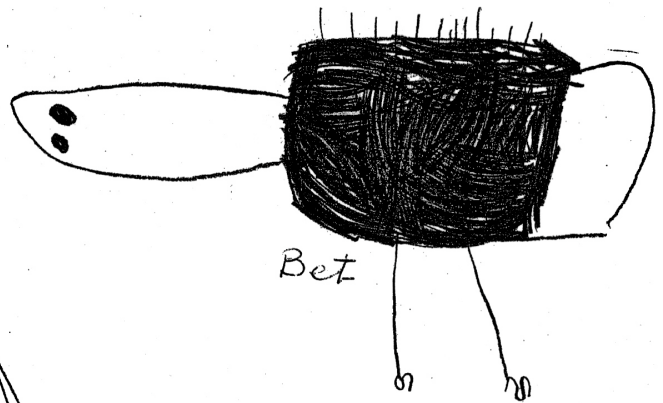
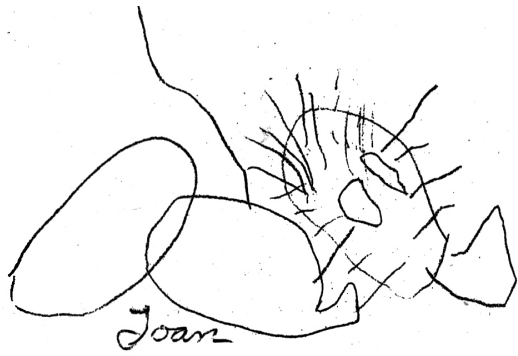
EL DRAC

P3B

El drac és molt gran
Viu a la muntanya i menja herba
Té ales grans, una cua molt llarga
i moltes punxes.
I també una boca grossa amb foc
i amb dents grosses.

Adrià

Kevin

Fernando

Ja ve la primavera

Marc

Ja ve la primavera,
les flors estan obertes,
rossinyolets canten,
veniu i oloreu,
correu.

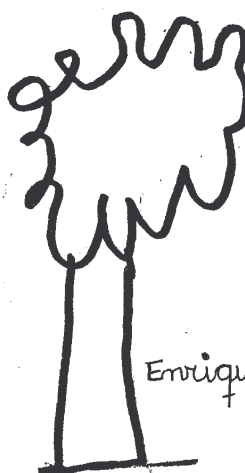
Christian

Laura

Rocio

Enrique

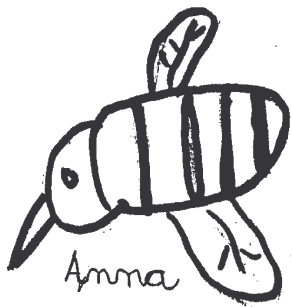
Naual

Sara

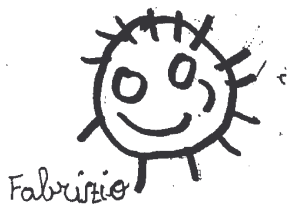

Aida

Anna

Sant Jordi arribat,
surten la cuca del forat.

Fabrizio

Per l'abril,
llibres i roses mil.

Sainza

No diguis que l'hivern ha passat,
fins que Sant Jordi no hagi estat.

carlos

Pol

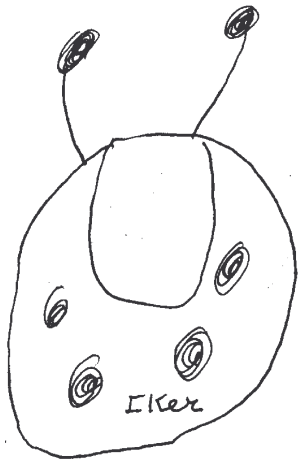

Núria

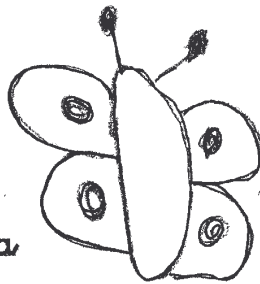

Sergei

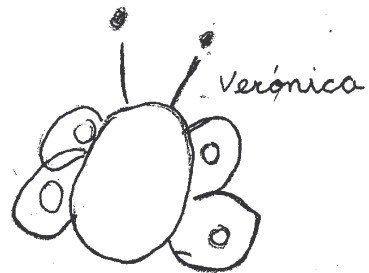

Sandra

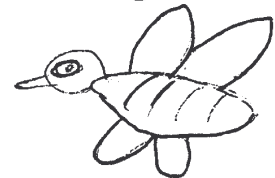

Papallona

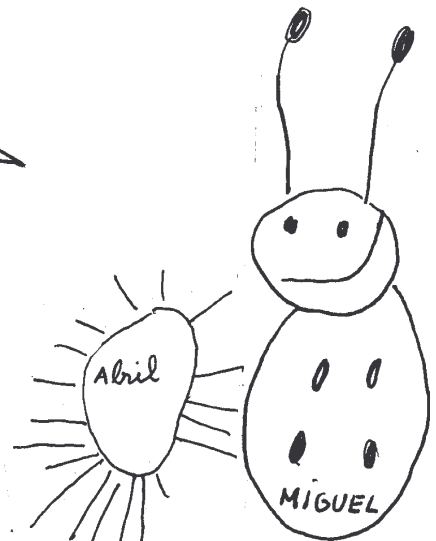
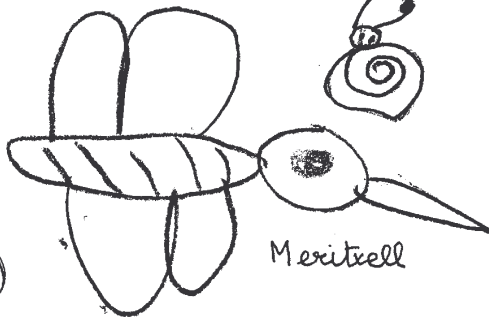

Papallona que revoltes
per les branques del roser,
jets el pètal d'una rosa
o una ocella de paper?

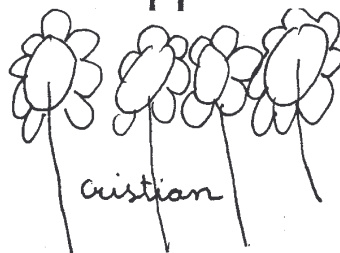
(Miquel Desclot)

Albert

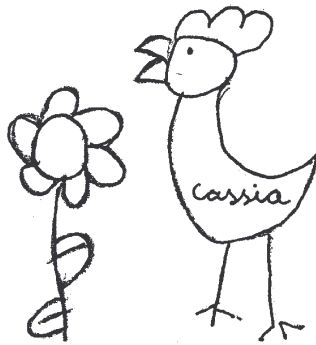
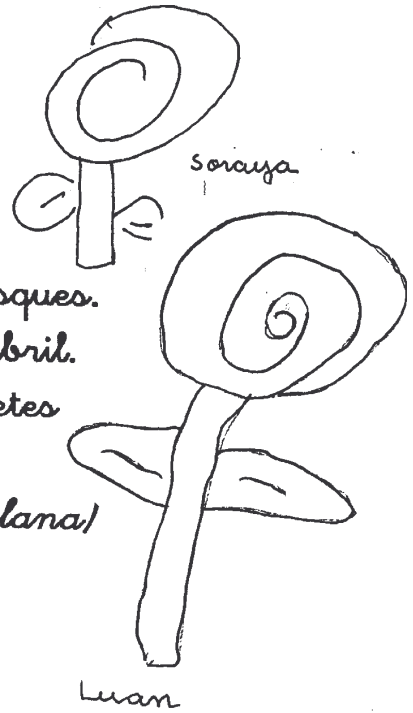

Abril finit
el camp florit.

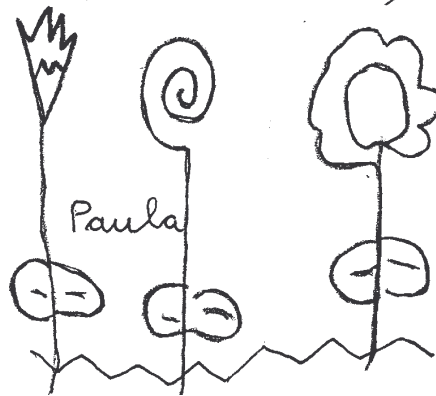

La primavera
 Les matineses són fresques.
 mes de març i mes d'abril.
 Me'n vaig a collir floretes
 a la voreta del riu.
 (Popular catalana)

Les flors del camí
 Les flors del camí
 em fan cortesies,
 el gall mariner
 em dóna el bon dia.

(Guerau de Liost)

Hi havia una vegada una balena que es deia Dimba. Era molt gran, tenia la pell suau i nedava molt bé. Hi havia una vegada una orca. Es deia Bon i li agradava molt saltar, però tenia un problema, que sempre estava cansada.

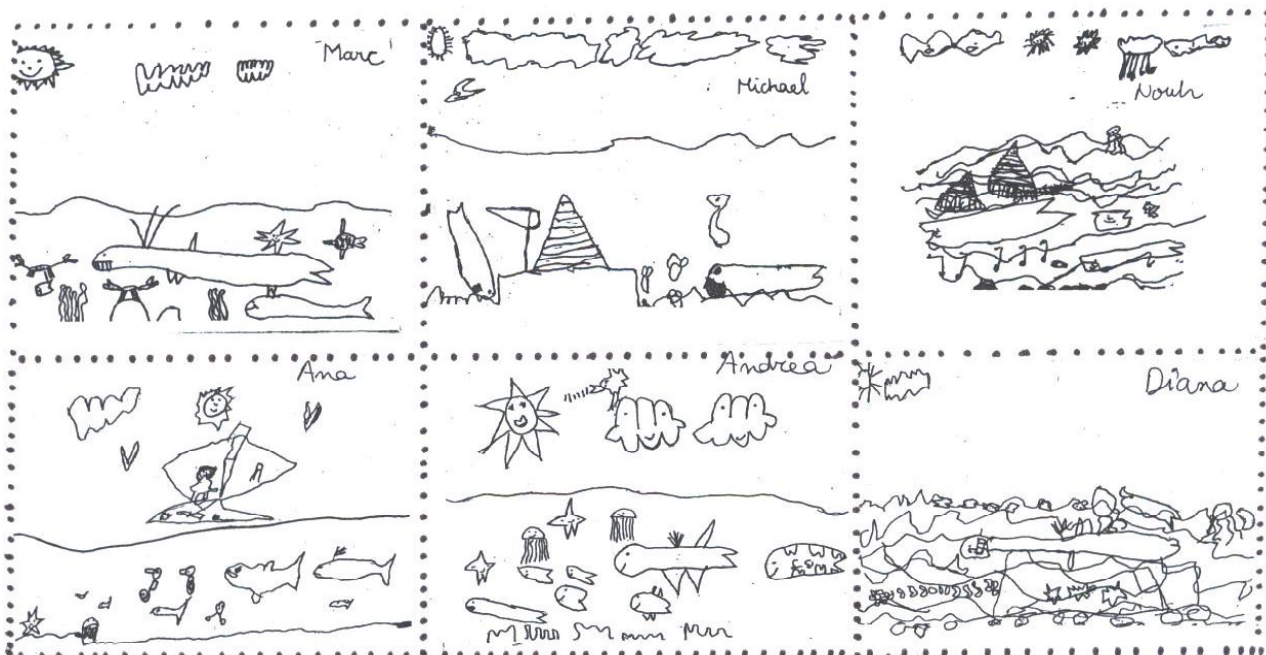
També, hi havia una vegada una estrella de mar. Es deia Luna, era molt petita i li agradava molt jugar amb els seus amics.

Un dia es van trobar els tres, es van fer amics i van jugar a fet i amagar, però l'orca es va cansar de seguida i no podia nedar. Llavors, la balena va ajudar l'orca i l'estrella de mar anava darrera de la balena.

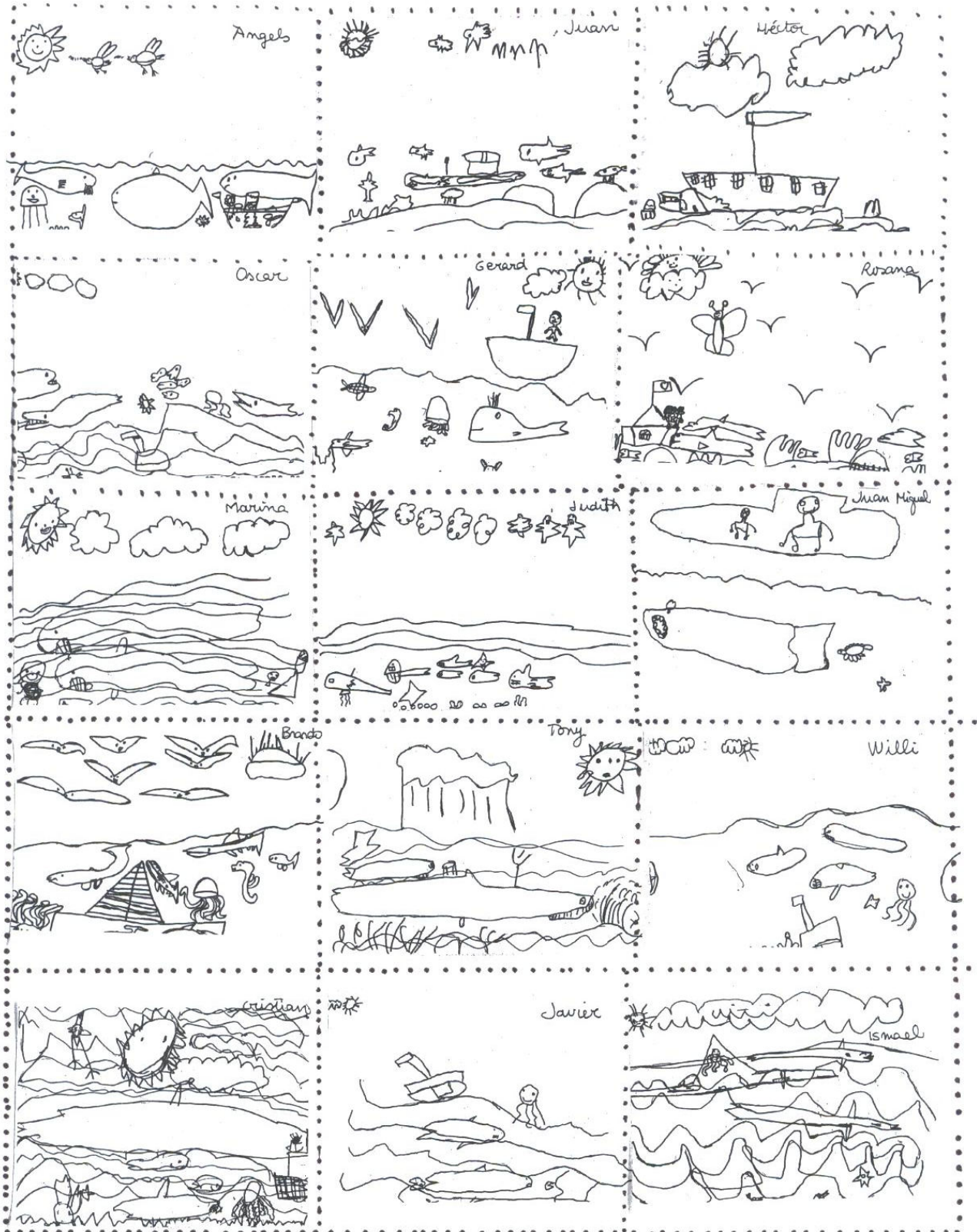
L'orca tenia gana, va trobar peixos i se'ls va menjar i es va quedar adormida. L'estrella de mar també es va quedar adormida. Mentre l'orca dormia, la balena va anar a agafar krill per menjar i pel camí es va trobar un tauró. Quan va veure el tauró, la balena va sortir nedant molt ràpid per avisar l'orca i l'estrella de mar. L'orca i l'estrella de mar es van aixecar i van córrer els tres per buscar un lloc on amagar-se.

De sobte, van veure un vaixell molt gran enfonsat al mar i es van amagar a dins. Una medusa que estava a dins del vaixell quan va veure que el tauró se'ls volia menjar, el va picar, el tauró se'n va anar i els tres amics es van salvar.

I conte contat, conte acabat!

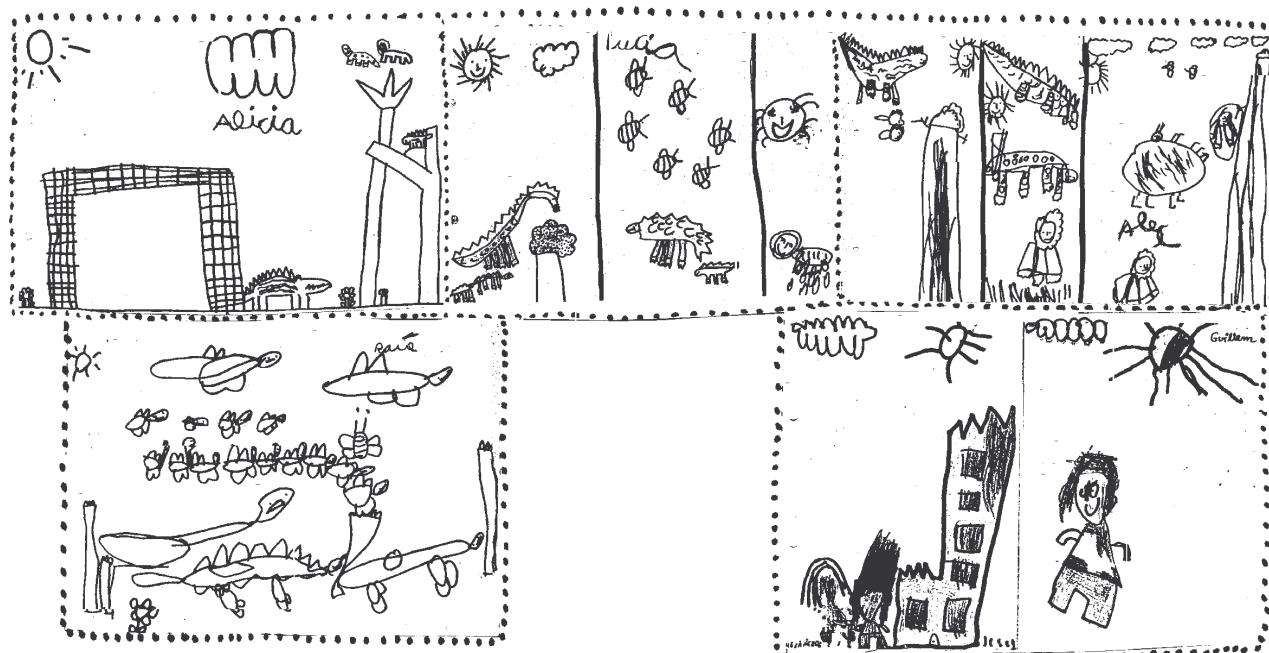
Hi havia una vegada un cocodril mare amb unes escates molt fortes, unes dents molt afilades i fortes; tenia la cua supergran i llarga, les seves potes tenien unes ungles allargades i molt punxegudes. Quan obria la boca es feia ferotge, tan ferotge que a la nit se li posaven els ulls taronges. El cocodril es deia Bamura, va tenir molts fillets i vivia a la selva. Hi havia també un lleopard que es va trobar amb la Bamura. Li deien Soso. El lleopard semblava un gat gran i tenia taques negres a sobre de la pell i corria ràpid.

Un dia que la Bamura estava vigilant els seus fills va veure que venia el Soso i el seu amic Palmen, que era un lleó amb moltes melenes i unes potes molt fortes, volien menjar-se els fills del cocodril, llavors la Bamura es va barallar amb el lleó i el lleopard i va salvar els fillets esgarrapant amb les seves ungles fortes i afilades al Palmen, que va quedar ferit a la panxa i a l'esquena. De les ferides sortia molta sang i les vespes xuclaven la sang.

De cop i volta va aparèixer una aranya gegant peluda i verinosa, va construir una gran teranyina enganxosa, va embolicar el Soso, el va pujar a un arbre i allà el va deixar penjat.

La mare cocodril va quedar tranquil·la per molt de temps i va donar les gràcies a l'aranya i a les vespes.

I vet aquí un gat... i vet aquí un gos... que aquest conte ja s'ha fos!

Hi havia una vegada un cavall que es deia Spirit. Vivia en una granja enmig del bosc i cada dia s'entrenava amb el seu amo per córrer a la gran carrera de cavalls que es feia a l'estiu. Era el primer cop que participava. Al principi no sabia córrer bé però ja portava molt temps entrenant i havia millorat força.

Un dia, mentre corria, es va trobar una amiga que també es preparava per la cursa, es va posar molt content i cada dia s'entrenaven junts. En acabar, com que feia calor i tenien molta set anaven a beure aigua a la font però un matí va rrelliscar i es va fer mal a la pota. La seva amiga el va ajudar i va anar amb el seu amo. De seguida van avisar el veterinari que li va embenar la pota i va manar fer repòs.

Va arribar el gran dia, estava nerviós, la pota ja no li feia mal, s'havia entrenat molt. Portava el dorsal número deu, el seu nombre preferit.

Per fi va començar la cursa, tots els cavalls corrien però ell va córrer molt ràpid i va quedar el primer. Estava content. Gràcies al seu esforç havia guanyat una gran copa.

Els nens i nenes de 1r A

Hi havia una vegada una serp que es deia Rosa i vivia dins la cova d'un bosc ple de flors i ocells. Un matí quan anava a veure els seus amics: el koala, el cavall i el llop es va arrossegar per sobre d'una trampa i va caure dins un forat. Va donar voltes i més voltes, fins arribar a caure a l'altra banda del bosc.

Molt trista es va posar quan va veure que tot estava ple de deixalles, arbres cremats i animals morts.

Ràpidamente va anar a buscar la formiga Barbie, que era la més treballadora, perquè l'ajudés a avisar a tots els animals i netejar el bosc junts.

La serp Rosa escombrava els papers. L'elefant aspirava les deixalles amb la trompa i el tigre i el lleó recollien tots els arbres que estaven cremats. Quan tot va quedar molt net van dir-li a la gent que plantessin molts arbres, flors i plantes i no embrutessin més.

Per celebrar que el bosc tornava a ser bonic van anar tots els animals a casa de l'elefant, que tenia una casa molt gran, i van celebrar-ho amb un sopar. Van ser feliços i van menjar pastissos.

Els nens i nenes de 1r B

Una vegada un drac molt bonic i poderós es convertí en drac marí.

Treia foc per la boca per defensar els animals del mar, i tots els peixos volien ser-li amics.

Un vaixell pirata estava navegant pel mar amb un tresor ben amagat, però una nit de forta tempesta el vaixell s'enfonsava i el capità Barbablanca va cridar:

- Auxili, salvem el tresor!

I el drac marí va salvar els pirates, que s'estaven ofegant. El drac marí va quedar ferit i els pirates el van curar de les ferides. I així va ser com es van fer amics.

Un pop i els seus companys, els calamars, van veure un dia, el vaixell pirata lluitant contra uns taurons ferotges i li van llançar tinta i els taurons van fugir cap al fons del mar.

Des de dalt del vaixell cantaven tots els pirates la cançó del mar:

"Dofins, saltarins, dofins,
que joguinegeu dins l'aigua,
salteu, balleu, no pareu
i amb la boca pescareu".

"Dofins que viviu dins l'aigua,
mai no us canseu de jugar;
ja que no viviu a la terra
a la mar podreu saltar".

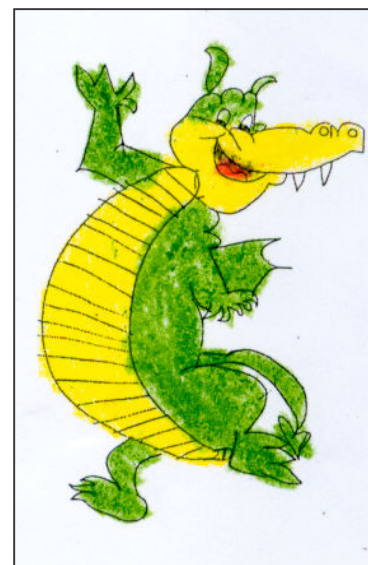
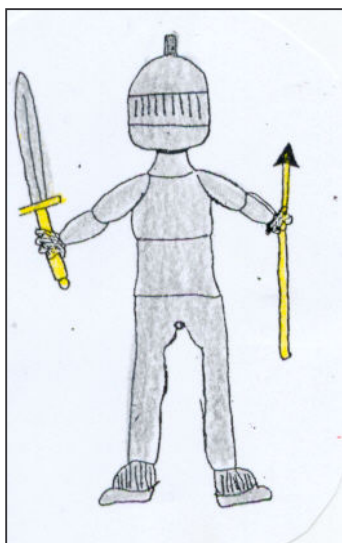

Ja arriba l'època
de llibres i dracs,
de contes i amor,
St. Jordi és a prop.

Els nois i les noies,
es regalen coses:
llibres i roses.

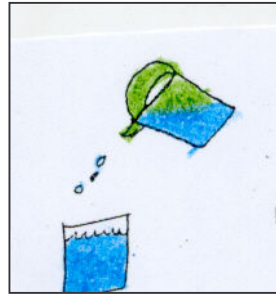

Aquesta festa tradicional,
i també sentimental,
ens portarà a l'època medieval.

ENDEVINALLES.

Font de vida és,
transparent també.
Les persones la bevem.
Què és?

Pot arribar a ser tan dur com una pedra
I tan lleuger com un núvol.
Què és?

Realment sóc transparent,
però puc ser blava,
o puc ser verda.
Puc mullar i puc esquitxar,
i de les roques et pots tirar.

Què sóc?

DIFERENTS TIPUS D'AIGUA

L' aigua és pluja,
l' aigua és mar,
l' aigua és fonamental!

La trobem blava,
i la trobem verda,
i si és transparent, la bevem!

De vegades salada o dolça,
de vegades la fem divertida.

En definitiva, l'aigua és vida!

La Zulema és d'un poble del desert i ha vingut de visita a Catalunya per un intercanvi cultural amb l'escola Els Cirerers. El proper any, la Maria, viatjarà al país de la Zulema.

La Zulema té moltes ganes d'explicar als nens i nenes de l'escola, moltes coses del seu poble: com vesteixen, què mengen, quines festes fan, com és la seva escola... ha portat moltes fotos i coses del seu país per regalar als nous amics.

El primer que ha explicat, la Zulema, és que, al seu poble, l'aigua és molt escassa perquè no plou mai i a la seva família li costa molt conrear la terra. Per això, el seu primer dia es va posar molt nerviosa quan va veure la Maria, que en rentar-se les mans deixava l'aixeta oberta, mentre que l'aigua es perdia inútilment.

Després la mestra els va explicar que a molts llocs de Catalunya tampoc plou gaire i que la Zulema tenia tota la raó, que aquí l'aigua també és escassa i que no hem de malbaratar-la.

El dia que la Zulema va tornar al seu país, tots els companys i companyes van anar a acomiadar-se d'ella a l'aeroport. De cop i volta, va començar a ploure, tots van anar corrents a refugiar-se sota el paraigua menys la Zulema, que es va quedar al mig del carrer, sota la pluja, amb els braços oberts, feliç i emocionada. Va ser el seu regal d'acomiadament.

Fa molt de temps, en una ciutat, les clavegueres estaven plenes de brutícia i els ciutadans estaven molt enfadats perquè hi feia molta pudor. Volien netejar-ho tot, però no podien perquè tenien problemes d'aigua i no plovia.

Un dia, una colla de nens i nenes va decidir anar a buscar aigua i no en trobaven. Van veure un camí però estava tallat i no sabien com continuar. Estaven preocupats, però de sobte van veure un llac força gran i d'aigües transparents. De les seves aigües va sortir un petit dinosaure. Volia ser amic dels humans, però com que era molt més gran que ells, estaven tots aterroritzats i no paraven de cridar. El pobre dinosaure també estava espantat perquè mai havia sentit tant de soroll.

Un dels nois, l'Oriol, va dir:

- "Si parem de cridar potser es calmarà!"

I així va ser. Aleshores, la Laura, va dir:

- "Podem intentar acostar-nos a poc a poc per veure què fa. No té pinta de voler-nos atacar!"

Quan es van acostar, el dinosaure es va deixar tocar perquè sabia que no li farien mal. El Sergi, un altre noi del grup, li va preguntar si volia ser el seu amic, i el dinosaure va moure el cap dient que sí perquè entenia el llenguatge dels humans.

El dinosaure, que es deia Blauet, perquè vivia a l'aigua, va dir:

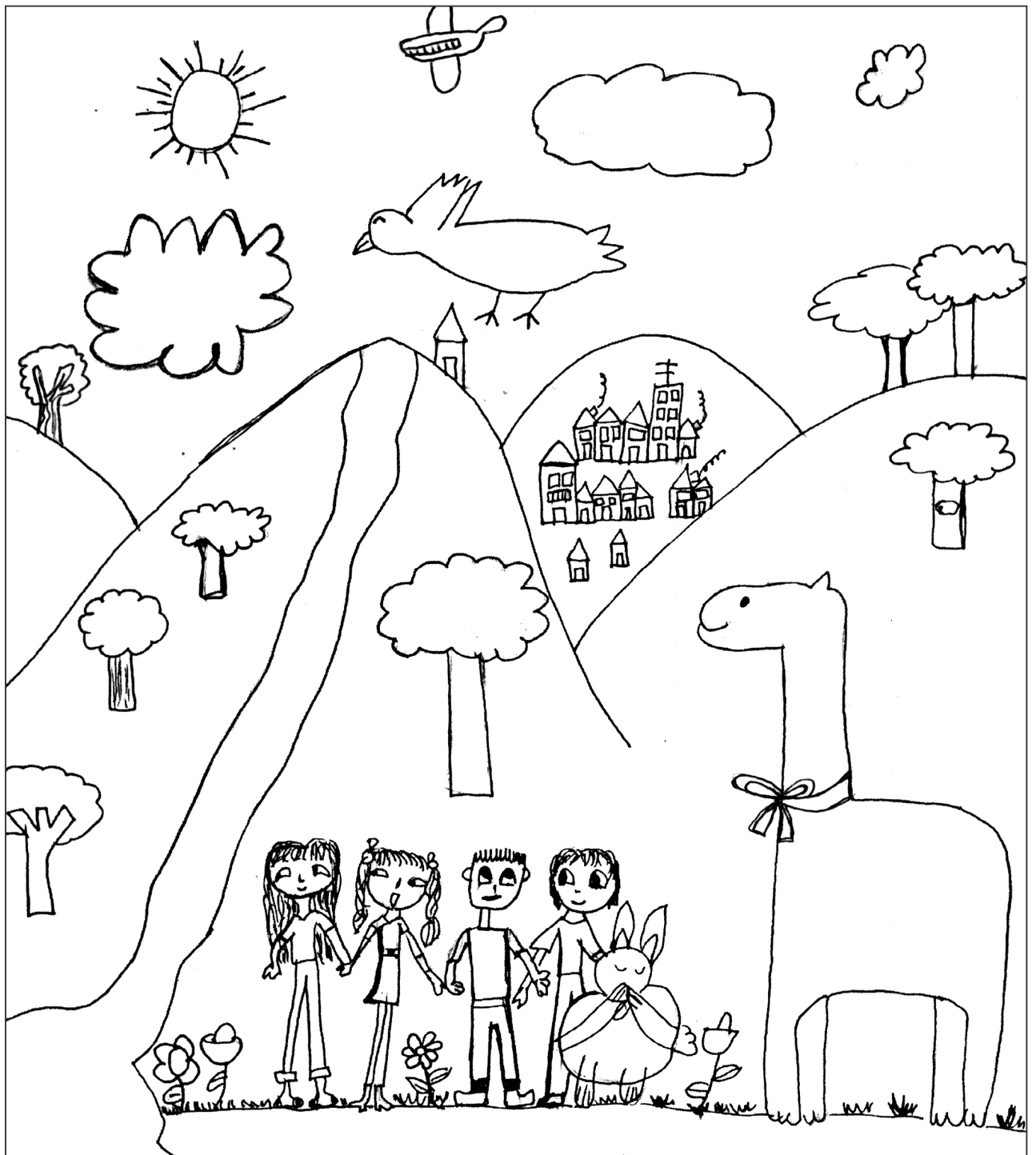
- Us pensàveu que no sabia el vostre idioma?

Els nens es van quedar bocabadats i el Blauet, amb la seva pota, li va tancar la boca al nen que tenia al costat.

Els nens li van explicar tot el que passava a la seva ciutat i el Blauet va tenir una idea. Com que era tan gros va agafar aigua amb la seva boca i la va portar a la ciutat. Va fer molts viatges fins que la va deixar tota ben neta. Des d'aleshores, aquella ciutat ja no era la més bruta, sinó la més resplendent. Els nens i el Blauet van ser amics per sempre i a vegades es

banyaven i jugaven en les aigües del llac. Amb el temps van fer un camí que portava l'aigua del llac fins al poble i mai més van tenir problemes d'aigua.

I...problema d'aigua solucionat, conte acabat.

No fa gaire temps que ens hem començat a preocupar de la informació que donen els científics sobre el que està passant amb el canvi climàtic i a nosaltres ens està afectant amb la sequera tan forta que estem patint. Per això, hem de començar a prendre mesures per al millor aprofitament de l'aigua. Les mesures que creiem més adients i que estan al nostre abast per estalviar aigua són les següents:

- Hem de dutxar-nos en comptes de banyar-nos.
- Quan et rentis les mans tanca l'aixeta i el desguàs, i per les dents utilitza un got.
- Hem de tenir cura d'omplir el rentavaixelles i la rentadora, per tal de posar-la les menys vegades possibles, i hem de recordar que també es pot posar a mitja càrrega.

Tingues en compte que cada vegada que obres l'aixeta, l'aigua passa d'aigua neta a aigua bruta.

- Hem de tenir cura de no utilitzar el wàter com a paperera o abocador per llançar brutícia. També hem de tenir en compte que el que llancem pel wàter o desguàs, moltes vegades es pot reciclar. Com per exemple l'oli de fregir, que el podem ficar dins d'una ampolla i portar-lo a un contenidor o bé reciclar-lo a casa nostra per fer detergent per rentar la roba. Qui ho vulgui fer, la fórmula és la següent:

FÓRMULA PER FER DETERGENT DE RENTADORA:

INGREDIENTS:

- 3 quarts de litre d'oli (de fregir)
- 1 pot de "Gior" de 3 quarts de litre.
- 200 grams de sosa càustica

- 1 litre d'aigua

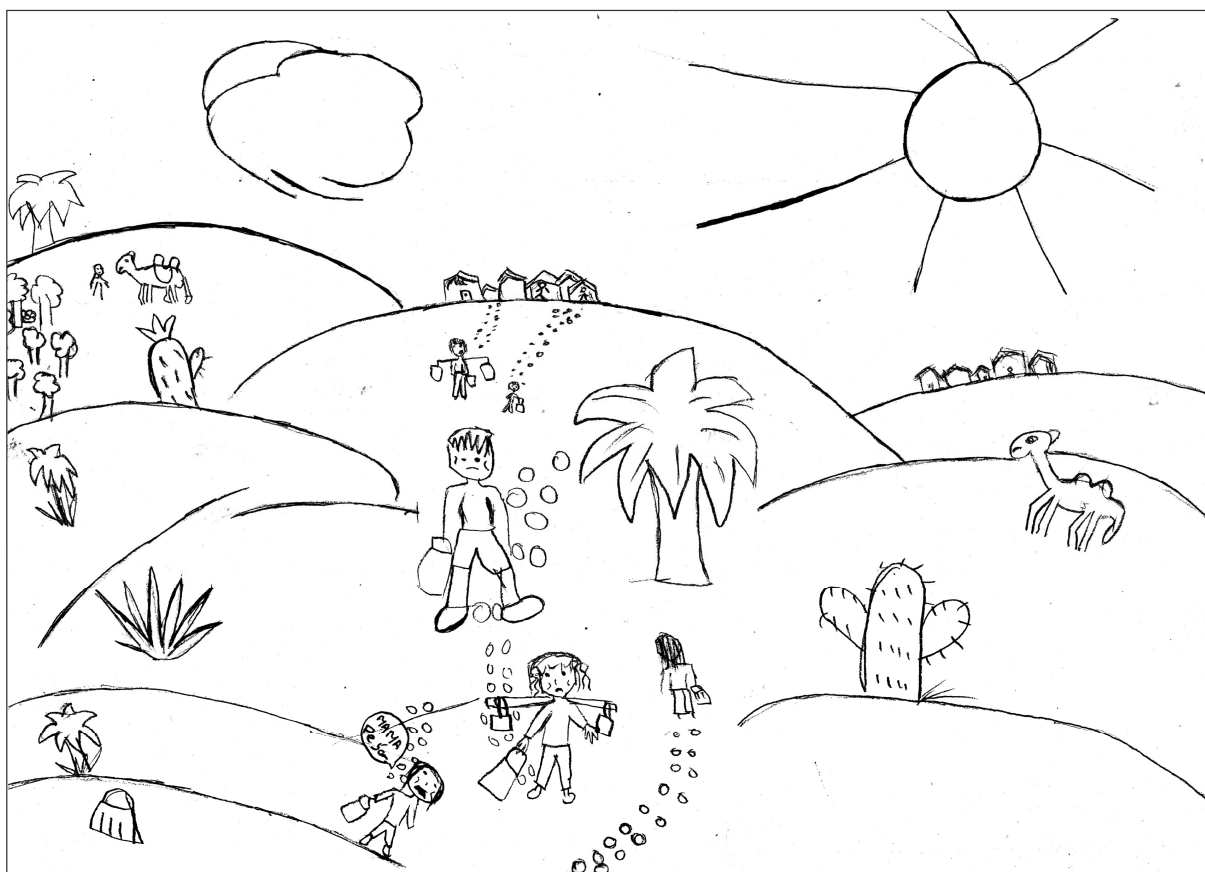
COM FER-HO:

Barreja tots els ingredients molt bé.

Cada dia, durant 8 dies, fica-li un litre d'aigua, remenant cada dia molt bé en la mateixa direcció.

L'últim dia fica-li un litre de suavitzant.

I ja està llest per fer-lo servir.

Hem de pensar molt seriosament el que passa a molts països africans on la gent, els nens i les nenes que viuen allà, han de caminar molta estona cada dia per arribar al pou més proper al seu poblat i tenir aigua potable per poder beure i cuinar.

Mentrestant, nosaltres hem de fer una reflexió sobre la quantitat d'aigua potable que malgastem. Per tot això que està passant ara al nostre planeta, ens hem d'adonar que l'aigua és un bé bastant escàs i hem de intentar aprofitar-la el més possible, per a que pugui arribar a tothom.

EN PAU I LA SIRENA

4t B

Hi havia una vegada un nen, en Pau, que agafava cada dia aigua d'un pou que hi havia a prop de casa seva.

Un dia se li va acabar l'aigua, va anar al riu i de sobte va aparèixer una sirena que li va dir:

- Què et passa?

- Que se'ns ha acabat l'aigua del pou i he vingut a buscar aigua.- va dir en Pau.

- Doncs jo et donaré cada dia una galleda plena. -va dir la sirena.

Al dia següent, en Pau va anar al riu i no hi era la sirena, i es va preguntar:

- On déu ser la sirena?

Llavors va mirar al terra i es va trobar una pedra molt brillant, que el dia anterior portava la sirena al coll. En Pau es va preguntar:

- Què li haurà passat a la sirena?

Li va preguntar a un peix, que li va indicar on vivia la sirena. Després de dues hores caminant va trobar la casa de la sirena, però allà no estava, només va trobar una nota que posava: "M'he hagut de traslladar, si em vols trobar busca'm al mar".

Al dia següent en Pau va anar a buscar els seus amics i junts, van decidir fer una excursió al mar, per anar a buscar la sirena. Així ho van fer i per mirar de trobar-la es van ficar a l'aigua amb un submarí.

Portaven molta estona buscant i ja estaven desanimats. De sobte, van veure la sirena, però ella va fugir de pressa i llavors, com que el submarí anava tant lent, no la podien agafar. Però a la sirena li va sonar la cara d'en Pau i va donar la volta .

Van decidir traslladar-la al riu, ja que era allà on ella volia viure. Així ho van fer i tots es van sentir molt contents de poder tenir-la a prop de casa. Però la sirena es va preocupar perquè ja no tenia la seva pedra al coll. Llavors el Pau li'n va donar i la sirena agraïda li va dir:

- No sé com us ho podria agrair. Heu fet molt per mi. Us donaré una recompensa!

Llavors en Pau va dir:

- No vull cap recompensa, només m'agradaria anar-te a veure cada dia i que em donis una galleda plena d'aigua.

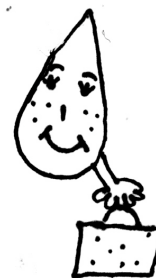
La sirena va contestar que sí, però va dir al Pau i als seus amics:

- No malgasteu l'aigua. És la font de la vida perquè, sense ella tots estaríem **morts**.

LA GOTA QUE VA ANAR A BUSCAR MARIT. 5èA

Hi havia una vegada, una goteta d'aigua que es deia Goti. En el seu món, totes les gotes a partir dels 13 anys havien de viatjar per trobar marit. Xip-xip, la seva mare, li va explicar molt detalladament el que era important de fer quan marxaves a buscar marit; calia viatjar per mars i oceans fins a trobar la parella adequada.

La Goti es va capbussar a la pica de casa i va prendre camí fins arribar al mar. Allà es va trobar un munt d'amigues i amics i també altres gotes que coneixia: La Plugeta, en Plujot, la Nevada, l'Aiguarola... Es va divertir, però... s'havia de concentrar en l'objectiu del seu viatge.

Va arribar a la mar Cantàbrica, però l'aigua era molt freda; després va anar a la mar Negra, però no hi va trobar ningú que li agradés. També va visitar la mar Càspia, però l'aigua era massa salada i ho va deixar estar. Llavors va pensar: «I si provés d'anar a la mar Adriàtica?»

Un cop allà, es va trobar amb una gota italiana, a qui va dir:

- Estic viatjant per trobar marit.
- «Molto bene.» - li va contesta la gota italiana.
- Saps cap a on haig d'anar?
- «Non lo so». (que en italià vol dir: "No ho sé") - li va respondre.
- Bé, doncs: Adéu! ... i gràcies!
- «Ciao». (- que en italià vol dir: "Adéu") - i la gota italiana es va acomiadar.

Continuant el viatge per la mar Mediterrània, prop de les Balears, es va trobar una gota que portava l'escut de Castella la Manxa. I li va dir:

- Hola! Sóc de Barcelona i estic buscant marit.
- Yo soy de Castilla la Mancha y he conocido al mismísimo Don Quijote, el cual me ha gustado bastante. (esto no necesita traducción).

- I a "Sancho Panza" també l'has conegut? - va preguntar Goti.
- ¿A ese de la barriga?
- Aquest mateix.
- Pues no. Me han dicho que hace muchos años que está en el gimnasio haciendo ejercicio para adelgazar porque, como tú sabes, está demasiado gordo.
- Bé, doncs hauré de seguir la meva ruta. Adéu!
- ¡Adiós! Si consigues transformarte en nube ya nos lloverás un poco porque en España andan bastante escasos de agua.

Per l'estret de Gibraltar la Goti va anar a parar a l'oceà Atlàntic; ara ja començava a estar desanimada i molt cansada de tant viatjar. Va descansar una mica a les Canàries, va mirar cap al cel i, llavors va veure un núvol; un núvol preciós. Allò sí que era "amor a primera vista". La Goti tenia molt clar que ella també volia ser un núvol; a empentes i rodolons es va col·locar

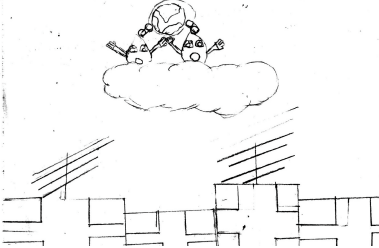

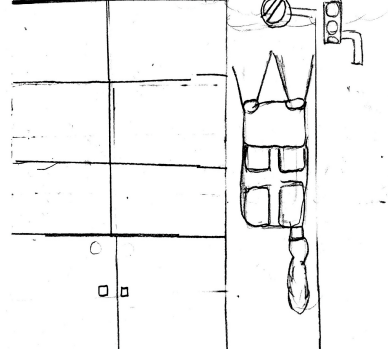
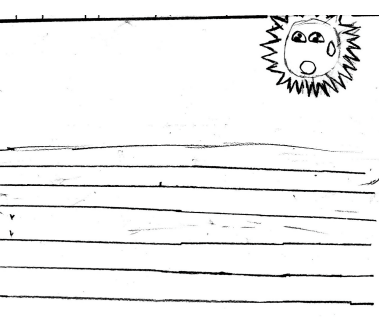
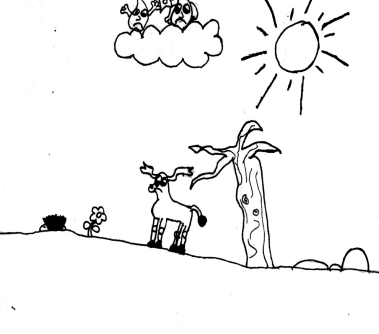

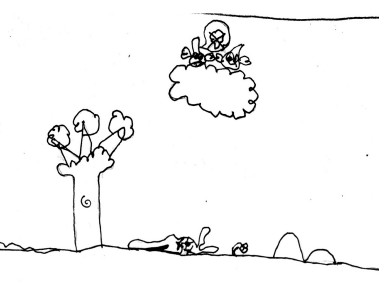

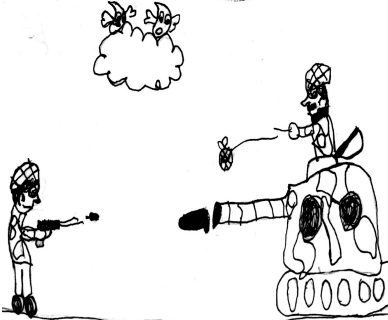

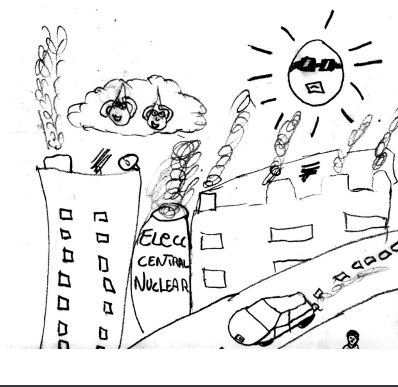

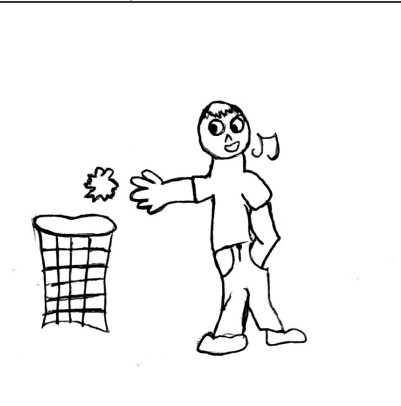
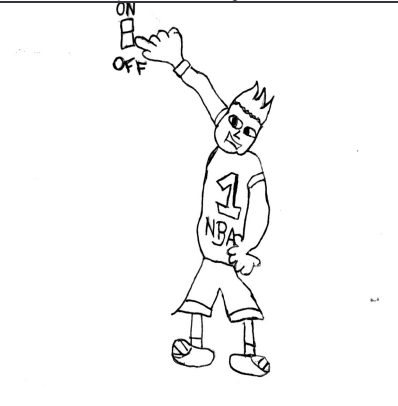

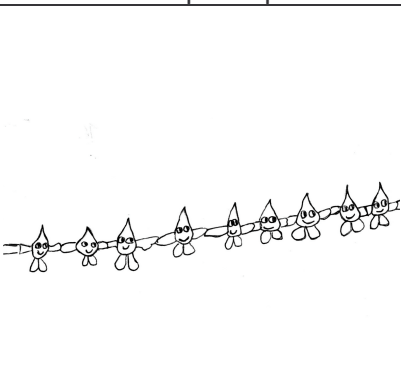
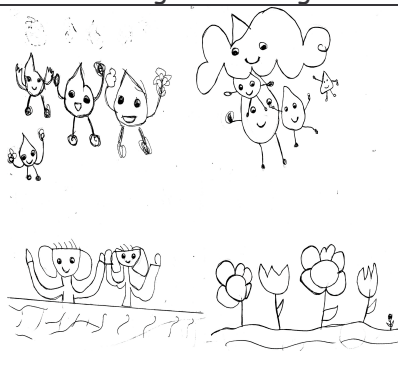
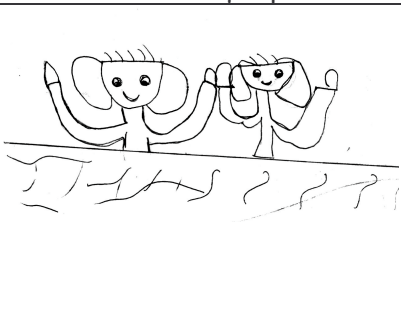
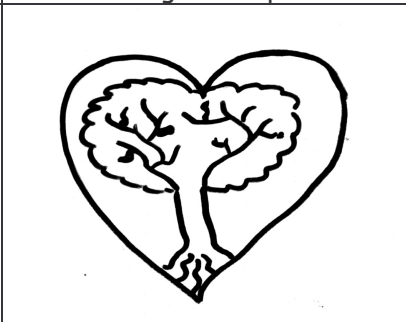
la primera a la superfície del mar. L'aigua es va evaporar i la Goti es va transformar en núvol. Per fi havia trobat marit!

Es va casar amb en Nuvo. Va tenir fills, que van fer més gran aquell núvol preciós. I, tal i com li havia demanat la seva amiga de Castella la Manxa, van anar-hi a ploure; allà els van rebre amb festes i alegries perquè feia molt de temps que cap gota es deixava caure per aquelles terres.

I s'hi van quedar per començar de nou el cicle de l'aigua.

Dues gotes avorrides
van decidir viatjar.....
Pensaven pobles, països;
no sabien on anar.

		
<p>Dins un núvol s'amagaven i a l'aventura s'anaven.</p>	<p>Passaren molts països veient només colors grisos.</p>	<p>Fàbriques, cotxes, circulació; tot era contaminació</p>
		
<p>Per tot arreu on anaven, molta sequera trobaven.</p>	<p>Ni fonts, ni rius, ni bassals. On beuran els animals?</p>	<p>De camí cap al desert, tampoc veien res verd.</p>
		
<p>La selva estava reduint-se i molts animals, extingint-se.</p>	<p>També per algun altre lloc, al bosc es calava foc.</p>	<p>Van passant per moltes terres, on la gent només fa guerres.</p>

		
<p>Per tot arreu on viatjaven molta pobresa trobaven.</p>	<p>I es posaren a rumiar: Com podrien ajudar?</p>	<p>A la gent van convocar i els van fer reflexionar:</p>
		
<p>- La Terra heu de tenir neta, no teniu cap més planeta.</p>	<p>- El que heu de fer cada dia és no malgastar energia.</p>	<p>- Aigua us caldrà estalviar i, res de contaminar!</p>
		
<p>- Nosaltres ajudarem i farem tot el que podem.</p>	<p>Van cridar moltes més gotes per fer la feina entre totes.</p>	<p>D'allà no es volgueren moure fins aconseguir fer ploure.</p>
		
<p>I la olor de terra mullada a la gent agradava.</p>	<p>I amb bassals i rierols creixen herbes, neixen flors.</p>	<p>La gent torna a tenir confiança. Potser sí que hi ha esperança.</p>

Había una vez, un país llamado Aqualandia, donde sus habitantes eran gotas de agua y los reyes, granizo.

Los habitantes estaban decepcionados porque su enemigo el rayo y su madre la nube, un día desaparecieron. ¿Se habrían fugado? ¿Los habrían raptado?

Los vecinos de Aqualandia decidieron ir a buscarlos. Una vecina que se enteraba de todos los cotilleos decía que se habían ido a un planeta llamado Tierra, los vecinos sin pensárselo dos veces...

Quedaron para ir a las 16:30h. al aeropuerto y desde allí saldrían a buscarlos. Pero mientras arreglaban todos los preparativos, los hijos de Doña Gota Gorda, desaparecieron, ¿Dónde habrían ido?. Doña Gota Gorda esperaba que estuvieran en el planeta Tierra.

Unos tras otros se fueron todos. ¡Por fin llegaron! Tardaron muchas, muchas horas en llegar pero, valió la pena. ¡Ya habían llegado! ¡Ya estaban allí!, lo que pasa es que cuando vieron esa ciudad no sabían por donde empezar, no se imaginaban que fuera tan grande. Pero no les quedaba más remedio que seguir buscando a sus amigos (el rayo y la nube).

Veían terrícolas subidos en un objeto en forma de botella, en el que se desplazaban, iban y venían a una gran velocidad, sobre las cuatro ruedas que tenían. También había latas de sardinas enganchadas donde se alojaban aquellos terrícolas y en donde se leía "H-O-T-E-L". Pero lo que más les impresionó fue un gusano gigante que iba a gran velocidad y que ponía "A.V.E". Allí viajaban montones y montones de terrícolas. Visitaron muchos lugares, recorrieron muchas ciudades...pero no encontraron lo que iban buscando, (sus dos amigos).

Un día, en el camino, llegaron a un charco de agua muy grande, que les impedía el paso. Sólo se veía el horizonte y una sola isla al fondo. Allí vieron un objeto en forma de lata de sardinas que flotaba en el agua y se subieron para ir a aquella isla, perdida, allá por el horizonte. Al cabo de una hora, llegaron, ¿Los encontrarían? "Aquí tenían que estar", pensaron todos. En ella había un gran bosque, con cebras naranjas muy feroces, en forma de gato y terrícolas peludos colgándose de los árboles y comiendo plátanos. Todo les parecía muy raro. Vieron un templo envuelto de una especie de tribu. En el templo se leía: "●✈✕✱ⓂⓂ✕⊖✚♥?". Ellos no lo entendían, pero no les importaba. Un goto de agua, de los más viejos, pero el más sabio de todos, sabía lo que decía allí. Decía "La madre nube y el rayo". ¡Vendrán aquí! , mañana, para bailar y cantar. Será a las 00:00 AM. Las gotas decididas fueron al lugar donde habían oído que actuarían... Y allí vieron que... ¡Había vuelto su madre!

La señora Gota Gorda, la madre de los niños aquellos perdidos, estaba muy preocupada, pero cuando subió a la nube vió que... ¡también estaban sus tres hijos! Y desde aquel momento, ya habían cumplido sus objetivos y la nube los llevó de nuevo a su país, sanos y salvos. Para celebrarlo fueron a cenar a casa...

Cuando en esto estaban, saltó la chispa. Se acordaron de su enemigo el rayo. ¿Dónde estaría el rayo? A pesar de ser sus enemigos le querían mucho. Había que

ir a buscarlo. A la mañana siguiente tendrían que volver a emprender el viaje y a madrugar mucho.

Todos con sus mochilas preparadas iban en su busca. La nube había dicho que el rayo se había peleado con el trueno. El problema era que no se coordinaban bien, uno se asomaba antes de que se escuchara el otro, y no se ponían de acuerdo. ¡Madre mía! ¿Dónde habría ido?

Al final decidieron ir a buscarlo al Norte de Europa. Allí, alguien dijo que había muchos truenos y por tanto sería muy fácil encontrar uno.

Pues allá que se fueron, pasando frío. ¡Que países más fríos! ¿Dónde estaría el sol? Pero el rayo no estaba allí, ni rastro de él y desconsolados, volvieron a casa. Cuando llegaron... ¡¡Sorpresa!! El rayo había vuelto solo, ¡ qué alegría !. Todo eran felicitaciones y preguntas ¿Dónde has estado? ¿Por qué te fuiste? etc... Pero el rayo se salió un poco por la tangente y les dijo:

-No os preocupéis. He estado en África para recargar mis baterías solares. ¿Sería verdad?. Nunca se supo.

Pero en Aqualandia vuelven a sonreír todos y a vivir felices. Todos saben que hay muchas cosas insignificantes pero que son muy necesarias en este caso: la nube, el rayo, el trueno, las gotas viejas y las gotas jóvenes...y como ya habéis deducido, en general lo que todas ellas forman: EL AGUA

¡Cuidémosla!

Aquests últims anys la Terra s'està posant molt malalta perquè té molts virus, que som nosaltres: els humans.

L'estem atacant de moltes maneres: contaminant-la i malgastant-la.

Sempre ha hagut molta aigua i ens donava la impressió que aquest bé natural, mai s'acabaria. En molts llocs, l'aigua és gratis, i això ha fet que no es fes servir de manera adequada, o sigui, malgastant un recurs natural tan imprescindible per la supervivència del planeta, i ara hi ha una alerta general en adonar-nos que és un recurs escàs.

Sense aigua no pot haver vida. És indispensable per a qualsevol activitat: la indústria, els conreus, la neteja de les ciutats, de la casa, de les persones...

És per tot això que hem de cuidar-la, no contaminar-la, ni malgastar-la... i es necessita la participació de tots, per a què, cadascú des de la seva activitat, consideri el seu valor i faci un bon ús d'ella.

A casa i a l'escola ens ensenyen a utilitzar-la adequadament:

- Tancant l'aixeta mentre t'ensabones o et neteges les dents.
- Si et dutxes en comptes de banyar-te, estalvies molta aigua.
- No utilitzar el vàter com a cub de deixalles .
- Reciclar els diferents materials en els recipients que ja existeixen per a cada ús.
- Les rentadores i rentaplats s'han de posar en funcionament un cop estiguin totalment plens.

Per tant, cada un de nosaltres hem de ser conscients de l'exhauriment d'aquest bé vital i posar en pràctica tots els consells donats.

L'aigua és un recurs imprescindible però, a l'hora, escàs per a la vida.

Menys de l'1% de l'aigua del planeta és dolça.

UNA AVENTURA AL BUSQUETS I PUNSET A.A.

Fa uns quants anys que una família de dracs, pare, mare i drac petit, anaven passejant per L'Hospitalet per on és ara la nostra escola. Els va agradar molt el paisatge,

i anaven cantant en veure el bon dia que feia.

En arribar a casa, la mare va fer el sopar i el pare feia pocions màgiques, que era la seva feina.

Estaven tots molt cansats després de tota la jornada de treball.

Com cada dia, el petit drac, que es deia Verdet, se'n va anar a dormir, com fan tots els dracs petits i també a l'endemà, es va despertar tard, com ho fan també tots els dracs, per anar al col·legi Dracolàndia.

Però, vet aquí, que en despertar-se va veure que no es trobava a casa seva. Va començar a mirar, i no reconeixia el lloc on era. Va veure molts cables, llums i tecles. Estava espantat.

De cop i volta sent la veu d'uns nens i unes nenes. Mira i veu que es troba dintre d'un ordinador de l'Aula d'Acollida.

Quin ensurt! Com podia ser això?

S' havia tornat petit i el color del seu cos en lloc de ser verd era molt lluent.

A la vista d' això, va pensar que era una sort, ja que així gairebé no el veurien; però els nens volien treballar amb el Galí i en començar, van veure que un ordinador no funcionava. Van mirar, i resulta que va sortir el Verdet tot espantat.

Els nens i nenes tots contents, el van adoptar com la seva mascota i cada dia li portaven menjar i aigua. Ell estava molt content però s'enyorava dels seus pares. Tota la quitxalla en veure'l tan trist, li van aconsellar que tornés a casa seva. Així, entre ells i ells, van preparar la seva tornada a casa. Li van fer una bossa per posar les seves coses, un parell d' entrepans i aigua...

De cop i volta, es va despertar. Tot havia estat un somni!
Quina felicitat! Tornava a ser gran i verd, i era a casa!

Nens i nenes de l'Aula d'Acollida.

CONTES I LLIBRES

Ara, la festa de Sant Jordi ens motiva encara més per fullejar, mirar, llegir i, en definitiva, gaudir amb els llibres. Aprofitem ara per presentar-vos aquest recull de llibres, molts dels quals també podreu tenir ocasió de tenir entre les mans, a la biblioteca de l'escola.

Educació infantil

- Col·lecció: Xiu-Xiu. Escolar Infantil. Editorial Nadal.
- Col·lecció: Pau i Pepa. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- Col·lecció: Mirem. Editorial La Galera.
- Col·lecció: Primeres Planes. Editorial Eumo.
- Llibres d'imaginació. Editorial Casals.
- Col·lecció: Vull llegir. Editorial Cruïlla. Barcelona 2000.
- Llibres d'imaginació. Editorial Casals. Barcelona 1995.
- iToca, toca! Formas. Planeta Infantil.
- M'agrada el vermell, el blau, el groc, el verd. Editorial La Galera.
- Lucy Cousins. La Maisy. Col·lecció de contes. Ed Serres. Barcelona.
- Contes de cap i de nou. Editorial OQO. Pontevedra.

Cicle inicial

- Sabaté i Rodié, Teresa: La capsa màgica. Col·lecció els drets dels infants. Ed Salvatella 2002.
- Arànega, Mercè: Els drets i deures dels infants. Col·lecció drets i deures. Ed Edebé 2002.
- Col·lecció: Tot llegint. Ed Onda.
- Palacín Adelina i Verdaguer Assumpta: Ens fem amics d'un dofí. Col·lecció les aventures d'en Pau i la Laia 11. Ed. Eumo 1998.
- Salvador Dalí. Pinta'm un somni. Ed Serres.
- Martí i Pol: Per molts anys. Ed Barcanova.
- Col·lecció: La Sirena. Editorial La Galera.
- Renada Mathieu. Han caçat la lluna. Ed Bromera.
- Col·lecció: Xino-Xano. Ed Tandem.

Cicle mitjà

- Col·lecció: Muntanya encantada. Ed Cadí.
- Col·lecció: Casals Jove. Ed Casals.
- Col·lecció: Sèrie Lila. Ed Alfaguara.
- Col·lecció: Sèrie Taronja. Ed Alfaguara.
- Col·lecció: Cucanya. Ed Vicens Vives.
- Col·lecció: El alfabeto solidario. Oxfam-Intermón.
- Colección: Pequeños lectores. Ed Oxfam-Intermón.
- Col·lecció: Peripècies. Sèrie vermella. Ed La Galera.
- Col·lecció: I què? Ed La Galera.
- Col·lecció: Sopa de llibre. Sèrie vermella. Ed Barcanova.
- Col·lecció: El Micalet galàctic. Ed Bromera.

Cicle superior

Llibres de narrativa:

- Col·lecció: Casals Jove. Vol 5, 6, 12, 13, 18, 21, 24, 35, 40,43 , 45.
Ed Casals.
- Col·lecció: El vaixell de vapor. Ed Cruïlla.
- Col·lecció: Els grumets de la Galera. Ed La Galera.
- Col·lecció: Grumets sèrie blava. Ed La Galera.
- Col·lecció: Cuatro vientos. Ed Noguer.
- Col·lecció: Sèrie blava. Ed Alfaguara.
- Col·lecció: Periscopi. Ed Edebé.
- Col·lecció: El Miquelet Galàctic. Ed Bromera.
- Col·lecció: Ala Delta. Ed Baula (Català).
- Col·lecció: Ala Delta. Edelvives (castellà).
- Colecció: Alfabeto solidario. Ed Oxfam-Intermón.
- Col·lecció: Sam Numit. Jordi Sierra Fabra.Ed Timun Mas.Vol. 1, 2, 3, 4, 5, 6.
- Colecció: Historias de misterio y terror. Ed Timun Mas.

Llibres per mirar, consultar i aprendre:

- Món Meravellós. Biblioteca Interactiva. Ed Cruïlla.

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

Ajuntament de L'Hospitalet